यन्ति सवनस्यातिरिच्यते शꣳसति दाधाराष्टौ च ॥ अनु० ५ ॥

षष्ठोऽनुवाकः ।

एकैकोवै जनतायामिन्द्रः । एकं वाएताविन्द्रमभिसꣳसुनुतः । यौ द्वौ सꣳसुनुतः । प्रजापतिर्वाएष वितायते । यद्यज्ञः । तस्य ग्रावाणोदन्ताः । अन्यतरं वाएते सꣳसुन्वतोर्निवपति । पूर्व्वेणोपस्तृता देवताइत्याहुः । पूर्व्वोपसृतस्य वै श्रेयान् भवति । एतावन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै ॥ १ ॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः । मरुतोवै देवानामपराजितमायतनं । देवानामेवापराजितआयतने यतते । उभे बृहद्रथन्तरे भवतः । इयं वाव रथन्तरं । असौ बृहत् । आभ्यामेवैनमन्तरेति । वाचश्च मनसश्च । प्राणाच्चापानाच्च । दिवश्च पृथिव्याश्च ॥ २ ॥

सर्व्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात् । अभिवर्त्तोब्रह्मसाम भवति । सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्यै । अभिजिद्भवति । सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै । विश्वजिद्भवति । विश्वस्य जित्यै । यस्य भूयाꣳसोयज्ञक्रतवइत्याहुः । स देवताद्दङ्क्तइति । यद्यग्निष्टोमः सोमः पुरस्तात्स्यात् ॥ ३ ॥